

ikke langt. Hvad jeg kunde ønske, var, at vi kom til en virkelig Ordning af disse Forhold, som til en virkelig fornuftig mellemkommunal Betsatning, som gjorde Ret og Stel baade over for Købstæderne og Landet saaledes, at de begge fik deres Ret og fik Statterne fordelte saaledes, som de rettelig bør fordeles mellem Nærings- og Opholds kommunen, og saaledes, at vi kom til under den mellemkommunale Betsatning at indbringe baade juridiske Personer, Aktieselskaber o. s. v. Men naar jeg ønsker, at vi skulle naa til dette Maal, kan jeg ikke ønske et saadant Lovforslag som dette fremmet. Det skulde da være, at vi kunde faa det udvidet saaledes, at vi deri kunde faa optaget hele Lovforslaget om den mellemkommunale Betsatning, men det tror jeg nu ikke kan naas, naar § 4 skal vedtages, og derfor vil jeg hellere stemme baade mod Lovforslagets Titel og dets 3 første Paragraffer.

B. Holm: Efter den Omtale, det foreliggende Forslag har faaet, særlig fra den højtærede Ministers Side, kan det ikke nægtes, at Diskussionen nu begynder at faa mindre Interesse. Jeg havde troet, at de ærede Forslagsstillere havde sikret sig noget mere Sympati, forinden de indbragte dette Lovforslag her i Tinget. Dengang den ærede Ordfører, dels da Lovforslaget blev anmeldt og dels senere, modberede Forslaget, lyttede jeg dertil med en vis Spænding. Det kan jo ikke nægtes, at efter de Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med, syntes der her at være fremkommet en Vejledning for Løsningen af et overordentlig aktuelt Spørgsmaal for Middelstandens Bedkommende. Jeg fik Indtrykket af, at der her kom noget nyt, der maatte var i Stand til at blive det, der kunde slaa Hovedet paa Sømmet og lægge det Saar. Kapitalen har slaaet i Middelstandens Kæfter. Den ærede Ordfører talte nemlig om den ondartede Konturrence, som Aktiekapitalen i den seneste Tid havde udfoldet overfor den københavnske Detailhandlerstand. Det omtalte han i sit første Foredrag, og derved sigtede han aabenbart til den Kamp, der netop i Øjeblikket føres mellem Middelstanden og et her etableret Aktieselskab; jeg tænkte, at der maatte her var fundet noget nyt, og at man var enedes i alt Fald indenfor en vis Kreds om noget, som muligvis kunde føres igennem til Gavn for en Klasse Medborgere, som i Øjeblikket er i høj Grad trykket. Men da jeg saa saa Forslaget, saaledes som det nu er blevet omdelt, skal jeg ikke nægte, at jeg folte mig stuffet, for det var saa langt fra at være noget nyt for mig og sikkert heller

ikke for mange andre ærede Medlemmer her i Tinget, som det netop Ord til andet var et Vædringsforslag, som de ærede Medlemmer have stillet til Næringslovens § 21, og som Næringslovsudvalget i lang Tid har bestæftiget sig med. Det var altsaa ikke noget nyt og ikke noget, hvorom jeg som Medlem af Udvalget kunde tro, at der kunde være Enighed indenfor de forskellige Partier saaledes, at det skulde kunne føres igennem. En saadan Enighed maatte da være opnaaet ved Forhandling udenfor Udvalget og ved en Sammensmeltning af Standpunkter, der var fuldstændig fremmed for Udvalget. Jeg kan ikke godt tænke mig den virkelige Grund til, at man saaledes tager et enkelt Stykke Udvalgsarbejde og bringer det ned i Tinget som en særlig Lov. Det er naturligvis formelt tilladeligt, det siger jeg ikke noget om, men naar det gøres, plejer denne Enkeltbed dog i Reglen at være støttet fra de forskellige Partiers Side, idet man har erkendt, at der her er noget, som det i Øjeblikket er ganske nødvendigt, at man samles om og fremfor det andet saa vidt muligt fører igennem. Man mener, at der her er et enkelt Punkt, der er paatrængende nødvendigt, som er fuldstændig aktuelt, og som man derfor vil søge at faa alle samlede om og gjort til Lov, forinden man bliver færdig med det store Lovarbejde, det ellers staaar i Forbindelse med. I den Tid, jeg har haft den Ære at være Medlem af Tinget her, har det været Reglen. Men nu se vi i Dag, at dette saa langt fra er Tilfældet, at den Kritik, der er øvet med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, ikke en Gang er øvet af de ærede Forslagsstilleres Modstandere, men af deres egne Partikæller og i særlig Grad af den højtærede Indenrigsminister. Det grundige og saglige Foredrag, vi hørte fra den højtærede Indenrigsminister har jo, saa vidt jeg har kunnet se, slaaet det foreliggende Lovforslag ihjel. Den ærede Minister stillede ud fra sit saglige Grundlag det Spørgsmaal: Er det muligt at værne Detailhandelen mod Kapitalen ved Skat? Og den højtærede Minister be svarede det med et Nej. Det lader sig ikke gøre, og da dette Lovforslag er en Skattelov, vil man se, at han mener, at det ikke paa nogen Maade er muligt ved det Lovforslag, der her foreligger, at værne Detailhandelen imod Kapitalen. Da den højtærede Minister kom til det Standpunkt, de handlende havde indtaget over for dette Lovforslag, idet de heller ikke syntes om det, skønt det netop skulde gavne dem, sagde den højtærede Minister, at et Forbud mod, at Selskaber drive